

A GYŐZTES HOZZÁÁLLÁS

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. június 30.

A mai tanítás címe: *A győztes hozzáállás*. Nézzük mindjárt az első Igénket, szóljon a Filippi levél 3,20:

Filippi 3,20.

20. Mert a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk.

Hát ez csodálatos hír! Mennyei állampolgárok vagyunk, az Atya által vitt minket az Ő szerelmes Fiának országába, megszabadított bennünket a sötétség hatalmából. Mit jelent ez a számunkra? Azt, hogy mint mennyei állampolgároknak, hozzáférésünk van mindenhez, a menny minden áldásához. Mindaz elérhetővé vált számunkra, amit Isten országa kínál minden hívő számára. Mert ez minden hívő számára egyformán adatott, Istennél nincs személyválogatás. Nincs, aki ki lenne rekesztve, Isten minden áldásához hozzáférésünk van. A bővülésközlő szövegekről szóltak a tanítások az elmúlt hetekben, a gyógyulásról és Isten áldásairól. Írja ezt a Római levél is, nagyon gyakran osztanak meg keresztény testvéreink igeverseket, ahogy a következőt is:

Róma 8,32.

32. Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?

Tehát Isten országában hozzáférésünk van Isten áldásaihoz, amit Isten az Ő egyszülött Fiának, az Úr Jézus Krisztusnak feláldozása által megszerzett a számunkra. Mégis azt látjuk, hogy sok esetben ezeket az áldásokat nem látjuk megnyilvánulni a hívők életében. Miért? Az, hogy Isten adott nekünk valamit, még nem jelenti azt, hogy birtokoljuk is. Isten odaadta az ígért földjét Izráel népének, mégse mentek be abba Izráel fiai, csak a második nemzetség tudott oda bemenni. Pedig jog szerint őket illette, minden lehetőségük megvolt, hogy azokat az áldásokat birtokolják, amiket Isten odaadott számukra. Akkor miért van az, hogy nem minden hívő egyformán birtokolja mindezeket? Sokszor tesszük fel a kérdést, ha én Krisztus sebeiben meggyógyultam, akkor miért nem látszik a gyógyulás? Bővülésközlő életet ígér az Írás, hiszen még az ószövetségi népet is kihozta Isten a fogságból arannyal, ezüsttel és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem, egy sokkal rosszabb szövetségben. Mi egy jobb szövetségben vagyunk, mert amint írja a zsidókhöz írt levél, hogy Jézus egy jobb szövetségnek a keze. Egy sokkal jobb szövetségben vagyunk és mégsem mutatkoznak a bővülésközlő élet jelei és olyan nyögvenyelősen mennek a dolgok.

Miért van ez? Van-e részünk abban, hogy ezeket az áldásokat birtokoljuk, vagy nincs? Ez a kérdés nagyon sokszor felmerül. Figyelem a Facebookon a megosztásokat, amikor igeverseket osztanak meg, akkor mindig az ígéretekkel osztják meg. Ez rendben van, hogy megváltott, hogy megváltott a betegség alól az Úr, hogy megváltott a szegénység átka alól. Rendben van, mindez igaz. Ugyanis együtt valamiért semmit nem tudunk tenni, csak amit el tudunk fogadni és amit Jézus Krisztus szerzett meg 100%-ban számunkra. Egyébként ide tartoznak az áldások is, hogy amikor bekerülünk Isten országába, újjászületünk, ezért az égvilágon semmit nem tudunk tenni. Két dolog van, amit általában nem különböztetnek meg a hívők, vagy pontosabban összemossák. Ez az azonnali megszentelődés. Mit jelent az, hogy szent? A szent azt jelenti, hogy Isten számára elkülönített. Amikor azt mondja az Írás, hogy egy akarattal szenteltettünk meg, tehát amikor újjászületünk, akkor új teremtetéské válunk a szellemünkben. Szentek vagyunk, el vagyunk különítve Isten számára és ez örökké így van, ezért nem tudsz megoldozni. Az Efézusi levél 2. rész 8-9-es igevers talán írja, hogy: mert kegyelemből tartattatok meg, hit által, nem töletek van ez, hanem Isten ajándéka, azért, hogy senki ne dicsekedjék. Most nem teljesen pontosan idéztem. Tehát a lényeg az, hogy ez Isten kegyelméből van.

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Ezért nem tudunk megdolgozni. Nem tudsz tenni semmit azért, hogy a szellemedben szentebb legyél. Soha nem leszel szentebb, de van mégis valami, Pál apostol nagyon sokat ír erről és ahogy néztem a Bibliában a kijelöléseimet – eléggé össze van firkálva a Bibliám, ha valaki úgy belenézne, akkor olyan, mint egy színes kifestőkönyv –, és láttam, hogy vannak ott olyan igeversek, amik nincsenek kiszínezve. Ma ezekről fogok prédikálni. Amiket nem nagyon szeretünk olvasni, nem nagyon szeretünk hallgatni, de ott van a Bibliában és ugyanaz a Pál apostol írta. Néha ugyanabban a levélben, mint ezeket a gyönyörűséges Igéket, amiket felolvastam, az áldásokról, a gyógyulásokról, a bővülködésről szóló Igéket.

Most nézzük meg ezeket egy kicsit, hogy miket is ír ott az Írás. Feltehetnénk a kérdést, hogy Isten országában miért sikeresebb az egyik ember, mint a másik? Miért eredményesebb az egyik, mint a másik? Pedig Isten nem személyválogató. Ugyanaz a megváltás van, ugyanaz a Jézus tette, ugyanaz a Szentírás van, sőt, még lehet, hogy ugyanabba a gyülekezetbe is járunk és tulajdonképpen minden megvan a számunkra, szinte egyformán. Akkor itt az ember gyanút foghat, hogy talán nekünk is lehet valami közünk ahhoz, hogy mi történik velünk a hívő életben. Hiszen a pálya mindenkinek egyforma. Csak van ezzel a pályával egy kis probléma, amin futunk –mindjárt olvasom az Igét is –, hogy ez a pálya tele van akadályokkal. Mert van egy ellenségünk, aki a futásunkat akadályozni akarja. Aki le akar téríteni arról a keskeny ösvényről, amin járnunk kellene és ki akar vinni a széles útra. Ki akar vinni a világ útjára és el akar téríteni a céltől, a futásunk céljától.

A kérdés az, hogy számít-e az emberi hozzáállás? Számít-e az, hogyan állunk hozzá Isten dolgaihoz? Tehát rendben van, sokan úgy gondolják, hogy mindent a Szent Szellem végez. Így van, a Szent Szellem mindenben segít neked. A Szent Szellem egyvalamit nem fog megtenni, helyetted nem fog megtenni semmit! Érted mindent, de helyetted semmit. A Szent Szellem segíteni fog téged mindenben. Nem tudunk növekedni a saját erőnkől, ehhez is a Szent Szellem segítségére van szükség. Nem tudjuk magunkat áldottá tenni, erre is Isten Szelleme lesz segítségünkre. Sőt Isten Szelleme által születünk újjá. A Szent Szellem ott van, mint segítő, de sokan úgy gondolják, hogy én most már áldott vagyok és akkor lógathatom a lábamat. Nem kell semmit sem csinálnom, hiszen mennyei állampolgár vagyok és akkor minden a számba hullik, minden az ölembe hullik, mert én mennyei állampolgár vagyok.

Hát ez nem így van, úgyhogy ez a rossz hír mára! A jó hír az, hogy tehetsz ellene, hogy ne így legyen, mert bizony a hívő életben kell erőfeszítéseket hozni! Amikor erről beszélek, akkor nem a törvényről beszélek. Nem arról, hogy a saját erődből, meg a saját erőlködésedből kell elérni bármit is Isten országában. Viszont kell egy jó hozzáállás is és bizony kell az erőfeszítés. Erről Pál, ugyanaz a Pál, aki Isten kegyelméről tanít, arról is nagyon-nagyon sokat tanít, hogy nagyon fontos részünk van abban, mennyire teljesednek ki Isten áldásai a mi életünkben. Nézzük az 1Korinthusi levelet, menjünk is a 9. fejezetre. A múltkor már az egyik alkalmon, nem itt, de prédikáltam erről. Tehát akik ott voltak, azoknak most ismétlés lesz, de nagyon megfogott ez a rész és az utóbbi időben eléggé sokat gondolkodtam ezen, úgyhogy fel is olvasom.

1Korinthus 9,24–27.

24. Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a díjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.

25. Mindaz pedig, aki pályafutásban tusakodik, mindenben önmegtartóztató; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.

26. Én azért úgy futok, mint aki nem bizonytalanra fut; úgy öklözök, mint aki nem levegőt csapdos;

27. Hanem alávetem a testemet és szolgálva teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

Meg fogjuk majd nézni ezt a részt mindjárt részletesebben, végig fogunk menni versenként. Itt Pál apostol sportversenyek metaforáját hozza példaként, hogy egy versenypályán futunk. A

keresztény életet egy versenypályához hasonlítja. Ezzel a korinthusiak nagyon jól tudtak azonosulni. Jól ismerték ezeket a játékokat és nagyon jól tudták, hogy akik ezen a játékon nyertek, nagyon nagy megbecsülés, nagy tisztesség övezte őket. Egy olyan babérmagot kaptak, ami sok mindenre feljogosította őket. A lényeg az, hogy ezek a versenyzők, akik futnak ezért a hervadó koszorúért, milyen hatalmas erőfeszítéseket tesznek, hogy befussanak a célba és győzzenek. Pál apostol ehhez a küzdelemhez hasonlítja a keresztény életet. Majd mindjárt fogok arról beszélni, hogy kivel kell itt küzdeni, egyáltalán kit kell itt legyőzni, egyáltalán milyen küzdelemről beszél.

Tehát visszatérve: Isten szellem, Isten nem fog megtenni helyettünk semmit, de fog segíteni a futásunkban, az erőfeszítéseinkben ott van és segítségül van nekünk. A Szent Szellem nem fog helyetted Bibliát olvasni. A Szent Szellem nem fog helyetted imádkozni, hacsak nem nyelveken szólsz, de abban is benne kell, hogy legyél. Tehát a Szent Szellem a mi társunk, a Szent Szellem a partner, a Szent Szellem a mi segítők. Nem azt mondta Jézus, hogy helyettünk mindent meg fog csinálni, hanem segítségül lesz nekünk. Ő a mi segítők. Ő a mi pártfogók, a mi tanítók. Ő fog tanítani bennünket. Sokan azt is mondják, hogy nem kell nekem tanulni semmit, mert a Szent Szellem mindenre megtanít engem. Semmi erőfeszítés nem kell, de Jézus azt mondta a Szent Szellemtől, hogy azokat fogja nektek megmutatni, amit tanultok és ha semmit sem tanultál, akkor azt fogja megmutatni. A nullát mindegy mennyivel szorzod, ugye? Az nulla marad. Tehát úgy gondolják sokan, hogy nem kell Igét olvasni, nem kell semmit tenni. Majd a Szent Szellem minden igazságra elvezet bennünket, mi csak hátradőlünk a fotelben.

Tudod a természetes világban sem így van. A Szent Szellem segít abban, hogy mondjuk, levizsgálj autózásból és legyen egy jogosítványod, de a KRESZ-t nem fogja helyetted megtanulni. Próbáld ki! Biztos lehetsz benne, hogy a teszten el fogsz bukni, ha csak a Szent Szellemre hagyatkozol. Tehát vannak természetes dolgok, amire szeretnénk ma kihegyezni az üzenetet, amit nekünk kell megtenni. Amit nem lehet megspórolni. Ez a lusta kereszténynek a mentalitása, hozzáállása. Azt juttatja eszünkbe, amit tanultunk, a Szent Szellem együttműködik. Múltkor belementem a YouTube-on egy videóba és valaki éppen arról prédikált, hogy neki nem kell klubtagnak lennie ahhoz, hogy Isten őt megáldja. A gyülekezetek ellen prédikált, hogy nem kell gyülekezetbe járni, hogy nem kell az égvilágon semmit csinálni, mert egy hívő nincs a gyülekezethez kötve.

Tehát teljes Ige-ellenes tanítás. Ez az úgynevezett liberális teológia, ami ma jelen van az országunkban sajnos. Nagyon sok hívőt, nagyon sok keresztényt foszt ki Isten áldásaiból. Egy dolgot kell még eldönteni mindegyikünknek, hogy mi a számunkra a legfőbb tekintély. Az Isten Igéje, a Biblia, vagy az, amit valaki mond. Olyan sokszor azt látjuk, hogy Isten igazságát, beszédét, Isten kinyilatkoztatását egy-két olyan ember, aki Isten dolgában eléggé alulművelt – hogy nagyon finoman fogalmazzak –, elferdíti és ezekre az emberekre hallgatnak. Ugye a YouTube csatornára bárki kiülhet, bárki kitehet a Facebookra bármilyen videót és ezeket ezrével lájkolják az emberek. Nézttem olyan videókat, hogy köze nincs Isten Igéjéhez, de a csecsemő keresztény milyen? Olyan, mint a kisbaba. Amit a kanál a szájába adnak, azt mind lenyeli, mint a kiskacsa. Nekünk fel kell nőni. Mindannyian elkezdtek és mindannyian indultunk valahonnan. Mindannyian onnan indultunk, hogy nem ismertük sem Istent, sem az Igéjét. Az rendben van, hogy amikor a gyerek picike, és megeszik mindent, még úgy viselkedik, ahogy viselkedik, az rendjén van, mert te szülő, te is elnézed a gyerekednek. Tehát vannak némely embereknél viselkedési zavarok. Éppen valakikkel beszélgettünk, hívő keresztényekkel. Hosszú évek óta szolgálatban vannak és épp arról beszélt, hogy valaki megbotránkozott, mert amikor jött a Szent Szellem keresztsége, elkezdett ugatni. Négykézláb járt, ugatott.

Aztán voltak olyanok, akikből mindenféle más reakciót váltott ki. Ott sokan megbotránkoztak. Ha valaki még arra az időre emlékszik, amikor volt a nevetőkenet, én emlékszem arra az időszakra. Pont akkor kerültem be a gyülekezetbe, egy merev katolikusként, aki a templomban nem mert megszólalni, még a levegőt is halkan lehetett venni és akkor ott az emberek nevettek, csapkodták a térdüket, meg ugráltak. Szóval, elég megbotránkoztató volt. Volt ott egy örömkönet, aztán föl lehet tenni a kérdést: ki csinálja ezt? Azt mondják, abban biztos nem lehet benne Isten, mert Isten ilyet

biztos nem csinál. Nem volt ott a Szent Szellem, mondják. Azt kérdezi az egyik: biztos, hogy nem volt ott? Tényleg nem volt ott a Szent Szellem?

Mert mik történtek azon az alkalmakon? Emberek elkezdtek nyelveken imádkozni, betöltek Szent Szellemmel. Ez kitől van? Istentől. Az emberek meggyógyultak. Ez kitől van? Istentől. Jött a prófécia. Ez kitől van? Istentől. Jött még a nyelveken szólás is és jött a magyarázat. Ez kitől van? Istentől. Ez milyen cselekedet? Emberi cselekedet, vagy isteni? Isteni. Ott volt a Szent Szellem? Ott.

Ha valaki ugat, az isteni cselekedet vagy emberi cselekedet? Az emberi cselekedet, persze. Valaki nagyon rángatózik, vagy furcsán nevet. Az milyen cselekedet? Isteni cselekedet? Az emberi cselekedet. Tehát külön kell választani a dolgokat. Mi történik ugyanis? Az illető így reagálta le az Istennel való találkozást. Ezzel nem azt mondom, hogy fogjuk vissza magunkat, hiszen mindenki máshogyan reagálja ezt le. Valaki úgy reagálja le, hogy nagyon nevet, van, aki egy kicsit visszafogottabb, de ugyanúgy ott van Isten, ugyanúgy áldást tud venni. Miért csinálják ezt egyes emberek? Tudjuk, hogy ha vendégek jönnek hozzánk és bizonyos cselekedeteket tesznek, tudjuk, hogy melyik gyülekezetből jöttek. Mert erre tanították őket. Arra tanították, hogy így kell reagálni a Szent Szellem jelenlétére. Ezzel sincs semmi probléma, mert ez is belefér.

Kicsit elkanyarodtam a témától. Tehát most sokan azt mondják, hogy nem kell gyülekezetbe járni. Nem kell a gyülekezetbe menni, mert hát a gyülekezetben előfordul ez is, meg az is, meg amaz is, de a Biblia nem ezt mondja. Ki számunkra a fő tekintély? Mindig erre kell odafigyelni. Arra, amit Isten mond az Igéjében, vagy az, amit mások mondanak? Vagy, ahogy mások leereagálnak dolgokat? Attól még ott lehet Isten. Tehát fel kell nőnünk mindannyiunknak és megfelelő módon kell tennünk a dolgokat, ahogy Isten mondja. Hiszen a kívülállók miből tudják leszűrni, hogy egyáltalán milyen Jézus? Vagy milyen a gyülekezet? Amit látnak. Bizony nagyon sok közünk van nekünk is ahhoz, hogy hogyan reagálunk a dolgokra.

De menjünk tovább. Mit mond ezzel szemben az Írás?

Zsidó levél 10,25.

25. El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közeleg.

Ne maradjunk el az egybegyülekezéstől. A gyülekezet a Krisztus Teste. Minden egyes tagot Isten helyezte el a Testben. Tehát az elgondolás, hogy nem kell gyülekezetbe járni, hogy nem kell semmilyen erőfeszítést tenni, ez a „kell” szó nem jó, mert senki se kötelez rá téged. Isten Szelleme nem fog téged kényszeríteni semmire. Az ajándékokkal is így van, hogy amikor azt mondja valaki, hogy nem tehetek róla, mert a Szent Szellem akarta így. Nem! Mellébeszélés. Ha valami a Szent Szellemtől van, a Szent Szellem soha nem kényszerít. A Szent Szellem mindig meghagyja, nem kapcsolja ki a te szabad akaratodat. Sokszor látjuk, hogy valakiért imádkozunk és nem adja át úgy magát teljesen a kenetnek és nem dől el. Megteheted? Megteheted, persze, Isten ugyanúgy meggyógyít. Nem kell menni gyülekezetbe? A Biblia világosan írja, hogy de igen, menni kell! Apostolok cselekedetei 9,3-19-ben olvassuk Pál megtérését. Amikor találkozott a damaszkuszi úton a feltámadt Krisztussal, megvakult és bevitték a városba, Damaszkuszba. Ananiást odaküldte az Úr Pálhoz, hogy imádkozzon érte. Pál előtte azt kérdezte, hogy ki vagy te, Uram és mit kell, hogy cselekedjem?

Erre azt válaszolta, hogy majd megmondják neked, menj be a városba! Jézus beküldte őt a damaszkuszi gyülekezetbe. Jézus nem adhatott volna utasításokat, hogy mit csináljon? Nem taníthatta volna őt? De mit csinált Pál apostollal? Beküldte a damaszkuszi gyülekezetbe.

Apostolok cselekedetei 9,19.

19. És miután evett, megerősödött. Vala pedig Saulus a damaszkuszi tanítványokkal néhány napig.

Később látjuk, hogy Pál, amit ellenezte, azt kezdte el tanítani. A gyülekezeti tagok mentették meg, mert meg akarták ölni és leeresztették egy kosárban a damaszkuszi várfalon. A lényeg az, hogy Pál apostol megmenekült. Utána hova ment? Elment a jeruzsálemi gyülekezetbe. Pál a gyülekezetbe ment! Jézus a gyülekezetbe küldte. Tehát nekem ne akard bemagyarázni azt a mesét, hogy

nem szükséges gyülekezetbe járni egy hívőnek. Ha egyszer Jézus odaküldte a nagy Pál apostolt, akkor nekünk is ez a minimum, hogy gyülekezetbe járunk, hogy tartozunk egy közösséghez. Melyik közösséghez? Ahova téged Isten helyezett, mert számodra az a legjobb közösség. Látunk rendetlen embereket, akik ezeket a közösségeket szeretnék feldúlni és szeretnék szétszaggatni. Ez az ördög munkája. Pált tehát a gyülekezetbe küldte.

2Timótheus 2,5.

5. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályosan küzd.

Ha küzd valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd. Jézus, mielőtt fölvetett, előtte meghagyta a tanítványainak, hogy gyűljenek össze, maradjanak Jeruzsálemben, sehova ne menjenek, hanem várják be a Szent Szellemet. Mi van azokkal az emberekkel, akik nem voltak ott? Részesültek azokban az ajándékokban, mint akik ott voltak? Nem. Tehát lehet engedetlennek lenni Istennel szemben. Ugye elhangzott a múltkor is az Ézsaiásból, hogy ha hajlandók és engedelmesek lesztek, akkor a föld javaival fogtok élni. Jézus odaküldte őket. Elmaradt a jutalmuk, elmarad annak az áldása, az ő nyakasságuk, a lázadásuk, az engedetlenségük miatt. Nagyon sok hívő testvért lop meg így az ördög. Kapnak koronát, ha nem voltak jelen a küzdelemben? Mondjuk, van egy olimpia és egy sportoló úgy dönt, hogy én lefutom azt a távot, de nem kell nekem bemenni az olimpiai csarnokba. Mi a csudának menjek én oda? Le tudom én azt kívül is futni, egy másik városban. Kap díjat? Kap eredményt? Ugyanez a helyzet a gyülekezettel kapcsolatban is. Nem véletlen hozza ezt a példát Pál apostol.

Lehet, hogy jobb futó, mint aki megkapta a díjat. De kap díjat? Megkoronáztatik? Nem, mert nem szabályszerűen fut. Nem azt tette, amit előírnak a sportteljesítmény kapcsán. A gyülekezetre vonatkozólag is vannak nagyon komoly előírások. Van két levél a Bibliában, két szolgálónak írt levél, amit úgy neveznek, hogy intézményes egyházhoz szóló levelek. Két személyhez, Titushoz és Timótheushoz. Ez pontosan arról szól, hogy a gyülekezetben mi történjen, hogyan épüljön föl a közösség. Ha valaki nem jár közösségbe, ha valaki nem teszi meg ezt a minimumot, mert ez a minimum. Ez nem teljesítmény, egyelőre csak a részvételtől van szó, még semmilyen teljesítményről nem beszéltünk eddig. Ha ezt a minimumot nem teszi meg, hogy vár jutalmat? Hogy várja azt, hogy neki majd eredményei lesznek? És nagyon sok hívő gondolkodik így. Tehát ha valaki nem teszi meg azt, amit az Írás mond, ha nem szabályszerűen küzd, ha nem az Írások szerint, ha nem az Ige szerint teszi a dolgokat, akkor nem jut arra az eredményre, amilyen eredményre juthatna egyébként. Teszi folyamatosan azokat a dolgokat, amiket eddig is tett. Eddig sem jutott sehova és úgy gondolta, hogy majd a dolgok meg fognak változni annak ellenére, hogy ugyanazt teszi, amit eddig tett. Ha változást akarunk az életünkben, akkor változtatni kell egy-két dolgon, és más eredményekre fogunk jutni.

A másik téma az, hogy nézzük meg az úrvacsorát. Ezt a jövő héten felolvassuk, de ezt úgy általában mindig kihagyjuk. Van, ahol felolvassák ezt minden alkalommal.

1Korinthus 11,27–32.

27. Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

28. Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból,

29. Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak Testét.

30. Ezért van tikóztetek sok erőtlen és beteg, és aludtak el sokan.

31. Pedig ha mi megítélnénk magunkat, nem ítéletnének meg.

32. De amikor ítéletünk, az Úrtól tanítatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk.

Ezzel a résszel nagyon óvatosak legyünk, mert nem arról szól ez a vers, amint néhányan ezt gondolják. Szépen sorba fogunk menni. Mit jelent az, hogy „méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen”? Mit jelent az a szó, hogy méltatlan? Ez a görög nyelvben talán más jelentéssel bír, mint ahogy itt lefordították. A méltónak van egy olyan meg-

felelője is, hogy nem megfelelő módon. Inkább erről szól ez a rész. Tehát, aki nem megfelelő módon áll a Krisztus Testéhez. Ezt jelenti itt a méltatlan. Vétkezik az Úr teste és vére ellen. Mit jelent a vétkezés? Azt jelenti, hogy célt téveszt. Mert nem megfelelő hozzáállással, nem megfelelő módon áll hozzá az Úr dolgaihoz.

Miről szól az úrvacsora? Ez nem tisztogatási szertartás, hanem megemlékezés mindarról, amit az Úr elvégzett. Tulajdonképpen a hitünk megerősítése, a hitünk bemutatása, amikor úrvacsorát veszünk, hogy igenis, Jézus mindezt megszerezte a számunkra, hogy üdvösségünk van, ezért az Úr asztalához járulhatunk. Tehát ezzel a hozzáállással kell odamenni és amikor az Úr testéről beszélünk, akkor a gyülekezetéről beszélünk. Mit értünk az Úr teste alatt? Van a látható teste és a láthatatlan. Kik azok a láthatatlanok? Akik már a mennyben vannak. Őket nem látjuk. Meg akik távol maradnak, azok is láthatatlanok, őket sem látjuk, tehát ők a láthatatlan testhez tartoznak. Üdvösségük van, újjászülettek, ha letelik az idejük a földön, a mennybe mennek, de mit visznek magukkal? Ez egy kérdés, de ez egy másik tanítás része lenne.

Menjünk tovább: „Vizsgálja meg azért az ember önmagát és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból”. Miről szól, amikor úrvacsorát veszünk? A közösségről szól. Az Istennel való közösségünk, az Úrral való közösségünk és az egymással való közösségünk és aki megveti az egymással való közösséget, az nem megfelelő módon áll hozzá. Tehát a gyülekezet az Úr Teste. „Mert, aki méltatlanul eszik – tehát nem megfelelőképpen eszik és iszik –, ítéletet eszik és iszik magának, mivel nem becsüli meg az Úrnak a Testét”. Ki fogja elítélni? Isten? Nem, Jézus Krisztusban mi már megítéltünk. Mi már nem vagyunk ítélet alatt, de végülis saját magára hozza a bajt, mert azt mondja, hogy nem becsüli meg az Úr Testét. Tehát semmisnek, erőtlennek, jelentéktelennek, közönségesnek tartja mindazt, amit az Úr elvégzett a testével és a vérével.

„Ha pedig megítélnék magunkat, nem ítéltetnénk meg”. Ilyenkor ki hozza ránk az ítéletet? Isten? Nem. Mi hozzuk saját magunkra. Tehát ha helytelenül ítéltünk meg dolgokat, annak meglesz a következménye. Egy rosszfajta hit, egy rosszfajta hozzáállás. Ugyanez van az úrvacsorával is. „De amikor ítéltünk, az Úrtól tanítatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk”. Hogyan tudjuk megítélni magunkat? Nem elítélni, nem kárhoztatni. Ki az, aki megítél minket? A tükör. A tükörben látjuk meg igazából, hogy kik vagyunk. A tükörben látjuk meg azt, hogy miben hiszünk. A tükör mutatja meg nekünk. Amikor arról beszél, hogy ítéljük meg magunkat, azt jelenti, hogy nézzük meg magunkat a tükörben, hogy a valóságban hogyan nézünk ki. Mert nem látod magad, hogy hogy néz ki a frizurád, vagy hogy vagy felöltözve. Mit nézel meg, mielőtt eljössz otthonról? Beállsz a tükör elé és a tükör fogja megmutatni.

Itt a hozzáállásunkat a dolgokhoz mi fogja megmutatni? A tükör. A tükör fogja megítélni, hogy mi a valóság és itt pontosan a közösségről van szó. Azok az emberek, akik megvetik a közösséget, megvetik a Krisztus Testét, megvetik Isten munkáját, saját magukat lopják meg tévtanítók, tévtanítások miatt. A gyülekezet születésnapja pünkösdkor van. Hálát adunk az Úrnak. Krisztus menyasszonya, az is a gyülekezet. Nem a személyek, hanem a gyülekezet. Egyébként a Jelenések könyvében van, olvasd el. Tehát itt nem az elítélésről van szó. Nem arról szól, hogy Isten elítél téged, vagy ha valaki valamilyen hibát követ el, akkor a pokolba fog kerülni. Ez a rész nem erről szól. Hanem itt az egyetlen ok. Itt pontosan leírja, hogy ezért van sok erőtlen, ezért van sok beteg és ezért alusznak el idő előtt sokan. Ez egy ok. Ezen kívül még lehet több más ok is, de ezt Isten kimondottan egy oknak jelöli meg itt a Bibliában. Tehát nagyon fontos az, hogy azt tegyük, amit az Írás mond, úgy tegyük, ahogy azt az Írás tanítja, ahogy Jézus ezt tanítja. Minden ajándék, még a Szent Szellem ajándékai is a közösség építésére adtak. Jézus szétosztotta az ajándékokat. Most képzeld el, hogy egy olyan ember, aki nem jár gyülekezetbe, hogy tud részesedni ezekből az ajándékokból, hogy tud növekedni? Sehogy.

A magvető történetét mindannyian olvastuk. Ahhoz, hogy a mag tudjon termést hozni, el kell vetni. Ahhoz megfelelő környezetbe kell, hogy kerüljön. Isten a hívő növekedését a gyülekezetben tervezte, elplántálta. Odaplántálta abba a közösségbe, ahova tervezte. Nem jó más közösségben lenni, abban a közösségben jó, ahova Isten téged helyezett. Vannak olyan növények, például egy

tropusi növényt elhozol ide, a kiskertedbe és elülteted, mondjuk a banánfát, akkor lehet, hogy el fog fagyni és tönkre megy, kész, mert ez a környezet nem jó neki. Azt ott kell elültetni valahol, ahol a környezet meg a talaj megfelelő a számára. Isten pontosan tudja, hogy számodra mi a megfelelő talaj, ahol te tudsz növekedni, tudsz gyümölcsöt hozni, ahol a te áldásaid ki tudnak teljesedni. Érdemes talán ezen elgondolkodni.

A legrosszabb az egészben az, hogy azoknak tudom elmondani ezeket, akik itt vannak, akik hétről hétre itt vannak, akik mindig itt vannak, de hátha majd egyszer valaki rákapcsol a YouTube-on erre a tanításra és megvilágosodik. Vagy gyorsan elkapcsol onnan. Leginkább ez szokott történni, de az meg az ő vesztesége. Fitneszteni is be kell járnunk az edzőterembe. Ha mondjuk egy csapatban focizik valaki, akkor nagyon nehéz úgy csapatjátékot megtanulni, ha ő külön focizik otthon egyedül. Tehát van, amit Isten úgy rendelt el, hogy közösen tegyük. Ha ebből kimaradsz, akkor kimaradtál, akkor nem szabályszerűen küzdesz és akkor nem koronáztatsz meg és el fogod veszíteni a jutalmadat, el fogod kótyavetyélni az életedet hiábavaló dolgokra.

Tehát járhatunk a fitneszterembe, hogy egészségesek legyünk, sportolhatunk, tornázhatunk, bármit csinálhatunk, ez nagyon jó, de az egészséget akkor is az Úr adja. Ezt azért ne felejtjük el! Lehet, hogy gyógyszereket kell szedned, mert azt mondta az orvos. Akkor vedd be hittelt, ha abban van a hited és kész, de sok problémának nem fizikai oka van, az ördögöt pedig nem lehet begyógyászni. Tehát el kell jönni a gyülekezetbe, vagy valaki imádkozik érted, vagy otthon imádkozol és az ellenséget ki kell rúgni az életedből. Vannak olyan szellemi dolgok, ami ellen nem lehet fizikai szinten szembe menni. Ki kell űzni a sötétséget az életünkből.

Hogyan lehet kiűzni a sötétséget? Úgy, hogy fölkapcsolod a villanyt. Világosságot csinálsz. Megértést kapunk Isten Igéjéből. Nagyon sokan érdekes módon állnak ehhez is. Mikor valaki egyszerűen sötétségben jár, tudatlan Isten dolgai felől, nem akar fejlődni, nem akar növekedni, nem akarja az igazságot. Ilyenkor mit csinálnak a keresztények? Ki kell belőle űzni a démont! Ez pontosan ugyanolyan, mintha a sötétséget úgy akarnád itt megszüntetni, hogy megdorgálsz a sötétséget. Meg lehet dorgálni a sötétséget, de attól még sötétben fogsz itt ülni. Imádkozhatsz nyelveken is, hogy világosság legyen, de attól még nem lesz világosság. Ugye? Mit kell csinálni? Föl kell kapcsolni a villanyt. Nagyon egyszerű.

Tehát a Bibliában megvannak az okos válaszok, hogy mi az, amit tennünk kell és ezeket kell ismerni. Hiába van itt bevezetve a villany, ha nem tudod, hogy hol van a villanykapcsoló, akkor is sötétben fogsz ülni. A Biblia nekünk megmutatja azokat a kapcsolókat, hogy hol kell felkapcsolni a villanyt. Miért nem jönnek a jó dolgok? Miért nem haladnak előre a dolgok? Ezeket nem szívesen olvassuk a Bibliában. Amikor egy kis erőfeszítést kell tenni, akkor nagyon tudunk tiltakozni, és a hústestünk nagyon tud lázadni. Át kell adni sok dolgot Istennek. Vannak dolgok, amiket nem tudunk megtenni és nagyon sok ilyen van, de át kell adni ezeket a problémákat az Úrnak. Meg kell tanulnunk megbízni az Úrban. Ha nem ismerjük az Igét, ha nem ismerjük Őt, akkor nem tudunk megbízni benne.

A másik az, hogy a hitünk nem állandó, folyamatosan változik. A hitünk nőhet, de vannak, akik harminc év után rosszabb helyzetben vannak, mint amikor elkezdtek Istennel járni. Tehát nem elég, hogy dolgokat egyszer elhiszünk, hanem folyamatosan hitben kell lennünk. Nincs az, hogy most már nincs semmi teendő tovább. Folyamatosan növekednünk kell a hitben. A Miatyánk imája hogy szól? Add meg a mindennapi kenyerünket. Ha tegnap ettél, vagy megebédeltél, az már a jövő hétre nem elég. Igaz? Szellemi értelemben ugyanez a helyzet, minden nap táplálkoznunk kell. Minden nap kell ápolnunk a közösségünket az Úrral, egymással, a családdunkkal. Egyébként ezért mennek tönkre kapcsolatok, mert legtöbb ember már csak a telefonjával és a számítógépével van kapcsolatban.

Tehát ez is nagyon fontos, hogy ápolni kell a kapcsolatot. A mindennapi kenyerünket. A tegnapi kenyér már nem elég mára, az a tegnapi kenyér volt. Vannak, akik például folyamatosan gyógyulnak meg. Ma egy instant világban élünk és sokan úgy gondolják, hogy bedobjuk fölül az akárhány darab százforintost, alul meg kijön a csomag, de azért ez nem így van Isten országában. Van, amikor bizony meg kell állni hitben, van, amikor ez egy folyamat. Egy időszíkon vagyunk, a

kezdet és a vég, tehát lineáris időszámítás van. Nem ciklikus, mint némely vallásoknál van, a hinduizmusnál meg a buddhizmusnál is. Náluk ciklikus az időszámítás, de ez nem igazolható Isten Igéjével. Azt mondja Jézus: én vagyok a kezdet és a vég.

Tehát mi egy időciklusban vagyunk és van, amikor meg kell állni hitben. Van, amikor azonnal jön a csoda. Imádkozunk és azonnal ott van a változás. Amikor nem látjuk a változást, pedig imádkoztunk, akkor is ott van, csak meg kell várni, amíg a látható valóságba jön és addig pedig ki kell tartanunk, hitben meg kell állnunk. Tehát vannak, akik folyamatosan tudják elvenni Isten áldásait. Folyamatosan növekednünk kell. Ha ellébecoljuk az edzést, hogy ha nem vagyunk ott, amikor ott kell lennünk, akkor nyilván nem fogunk arra az eredményre jutni, mint azok, akik folyamatosan készülnek, akik folyamatosan táplálják magukat az Igével, akiknek folyamatos a kapcsolatuk az Úrral és folyamatosan ápolják a kapcsolatot.

Nézzük az első Korinthusi levél 9. részét. Menjünk végig azon, hogy Pál miről beszél itt. Sportesemények példáját hozza, a verseny metaforáját hozza itt például. Azt mondja a 27. versben, hogy törekednie kell a cél elérésére. Kell-e, hogy egy kereszténynek legyen célja? Pál apostol azt mondja, hogy igen, mert futunk valami irányába. Mi a mi célunk? Az, hogy végigfussuk a pályát, végigjárjuk azt az utat, amit Isten kijelölt a számunkra. Kinek-kinek a maga célját. Tehát törekedni kell a cél elérésére. Mit igényel ez? Azt, hogy a cél alá kell rendelni bizonyos dolgokat. Ha el akarjuk érni a céljainkat, akkor vannak olyan kis örömeik esetleg, amikről le kell mondani, vagy kis jók, a nagyobb jó érdekében. Ha megnézzük ezt a levelet, előtte Pál apostol szintén arról ír, hogy ő is sok olyan dolgról mondott le az életében, ami neki járt volna egyébként, de a nagyobb jó érdekében azt mondta, hogy inkább nem, csak azért, hogy mások felé még jobban tudjon szolgálni.

1Korinthus 9,16–20.

16. Mert ha az Evangéliumot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az Evangéliumot nem hirdetem.

Miről beszél? Hogy ezt önként teszem, nem kényszerít rá senki, de van egy belső késztetésem és én hirdetem az Evangéliumot, mert Isten engem erre hívott el.

17. Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok; ha pedig nem önszántamból, akkor sáfársággal bíztak meg.

Hogy akarja Isten, hogy tegyük a dolgainkat? Minden külső kényszerítés nélkül, belső szabad akaratból, belső szabad elhatározásból és ez az, amiért jutalmat kapunk az Úrtól.

18. Micsoda tehát az én jutalmam? Az, hogy amikor prédikálok az Evangéliumot, ingyenessé teszem a Krisztus Evangéliumát, hogy ne éljek vissza a hatalmammal az Evangélium hirdetésénél.

19. Mert én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgáivá tettem, hogy a többséget megnyerjem.

Pál hogy beszél magáról? Úgy, hogy lemondott a kisebb jóról, hogy a nagyobb jót megnyerje, azért, hogy tudjon szolgálni. Az elhívás a szolgálatunkról szól, hogy mit tudunk tenni Isten országában, mit tudunk elvégezni.

20. És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá lettem, hogy a törvény alatt lévőket megnyerjem;

Pál nem vitatkozott. Ha vitatkozott is, nem a vita kedvéért tette. Nagyon sokan szeretnék megnyerni vitával embereket, de nem tudunk vitával megnyerni senkit. Amikor az Evangéliumot hirdetjük, akkor először is az emberek bennünket látnak. Nem a mi dolgunk meggyőzni az embereket az Evangélium igazságáról. A mi feladatunk csak annyi, hogy közvetítsük Isten Igéjét és Isten Igéjének gondja van arra, hogy elvégezze azt, amire elküldetett. Isten Szelleme majd bizonyosságot tesz az elveszetteknek. Mi nem tudjuk meggyőzni az embereket a mi igazunkról.

Ezt jelenti, hogy Pál a zsidóknak zsidóvá lett. Nem azt jelenti, hogy egyetért. Van olyan, hogy tolerancia. Keresztény tolerancia. Mit jelent a tolerancia? Azt, hogy tiszteletben tartom a másik álláspontját, de nem értek vele egyet. Ettől még lehetek toleráns. Jó, elfogadom, hogy ő ezt úgy gondolja és ezt tiszteletben tartom. Mit jelent ez az irányomban? Hogy akkor ő is tartsa tiszteletben

az én álláspontomat. Az nem azt jelenti, hogy el kell fogadni a hamisságot, de toleránsnak kell lennünk. Mit csinálunk mi keresztények? Ha valaki nem úgy hisz, mint ahogy mi, akkor nekiesünk a torkának és addig gyözködjük, amíg már mindent bevall, még azt is, amit nem tett, már minden imát elmond, csak már egyszer szabaduljon meg tőled. Nem ez a módja annak, hanem tanuljunk Páltól. Ez önfegyelmet igényel, ezeket meg lehet tanulni. Vannak tanulható dolgok. És ha valaki ezt a tanulást megspórolja, akkor nem a megfelelő eredményre jut.

Valaki mondta egyszer, hogy akinek a tudás megszerzése drága, az még nem számolt a tudatlanság költségeivel. Tehát nagyon sokba kerül a nem tudás. Nem azért tanulmányozzuk Isten Igéjét, hogy elmondhassuk magamról, hogy na, most én milyen okos vagyok és akkor megveregetjük a saját vállunkat, hanem pontosan azért, hogy jobban tudjuk használni azt az eszköztárat, amit Isten a rendelkezésünkre bocsátott. Lehetnek a kezekben a legjobb eszközök is. Nekem nyugodtan adhatsz valami szuper mérőt, lehet, hogy be se tudom kapcsolni. Mit ér az nekem? Vagy egy szuper számítógépet. Aki nem ért hozzá, az be se tudja kapcsolni, számára az egy értéktelen kacat. Meg kell tanulni a kezelését. Fizikai természetes síkon is így vannak a dolgok.

A Szent Szellem a mi segítőnk, de ha rossz a hozzáállásod – ma a hozzáállásról van szó –, akkor Isten nem tud neked segíteni, mert abban nem tud partner lenni, amit éppen képviselsz. Igenis kell tanulnunk!

1Korinthus 9,21–23.

21. A törvény nélkül valóknak törvény nélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye alá tartozó, hogy a törvény nélkül valókat megnyerjem.

Tehát van Krisztusnak is törvénye, nem vagyunk az ószövetségi törvényrendszer alatt, nem vagyunk a szabad és nem szabad alatt. Isten ezt a törvényt felülírta bennünk. Beírta a szívünkbe a törvényt. Ami a törvényben megvolt, hogy tedd meg, és ne tedd meg, parancsolatként, mindaz megvan a szívünkben is, de mindezt a lelkiismeret szabályozza. Megteheted azt, hogy átléped ezt a törvényt, Isten nem fog megakadályozni benne, de Ő beleírta a szívünkbe a törvényt.

22. Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindeneknek mindenképp lettem, hogy minden módon megmentsek némelyeket.

23. Ezt pedig az Evangéliumért teszem, hogy résztárs legyek abban.

Visszatérve erre a versenyre, ha valaki tényleg célt akar elérni, akkor vannak bizonyos dolgok, amit nem tehet meg, amit jól kell tennie. Ugyanis ha nem jól teszi, akkor nem fogja elérni a célját, akkor le fog győzetni. Ez személyes önfegyelmet igényel. Nagyon gyakran nem megfelelően képviseljük az Evangéliumot. Önfegyelemre van szükségünk! Amikor valaki mond valami butaságot, akkor egyből a torkának esünk és elkezdünk vitatkozni vele, elkezdünk vele veszekedni. Sok családi vitát, veszekedést, barátokkal való vitát lehetett volna megspórolni, ha ezen korábban gondolkodunk. Nem vitával tudjuk megnyerni a másikat. Meg lehet kérdezni, hogy miért gondolod így, amit gondolsz? Lehet feltenni jó kérdéseket, ezeket meg lehet tanulni. Igazából sok új kérdés nincs, ha már húsz, vagy harminc éve szolgálsz, akkor sok új kérdést nem hiszem, hogy fogsz kapni. Az a jó, hogy ezekre előre fel lehet készülni.

Mit csinál egy sportoló? Előre felkészül azokra a szituációkra, amik egy sportesemény közben jöhetnek, mert úgy tud győztes lenni. Tehát azért van a csapatmunka, azért van a csapatedzés, azért vannak az összejövetelek, hogy itt tanuljuk Isten Igéjét azért, hogy sokkal jobban tudjunk futni, hogy sokkal eredményesebbek tudjunk lenni. Ha ezt nem tesszük meg, akkor legyőztetünk. Nem tudunk megnyerni Isten országa számára embereket.

Tehát Pál önként feladott bizonyos kiváltságokat. Megtette, mert fegyelmezett volt. Pál nem volt fegyelmezetlen és ezt meg lehet tőle tanulni. Sokan őt szokták fölhozni példának, hogy ő sem járt gyülekezetbe. Aki ezt mondja, annak ebből már tudjuk a bibliaismeretét, hogy milyen. Az biztos, hogy nem lapozta eleget a Bibliáját, mert ha jobban megnézi, akkor látja, hogy Pál nagyon elkötelezett volt a közösségek felé.

Tehát a versenyzők önmegtartóztatása, céltudatossága nélkülözhetetlen a győzelemhez. Miért buk-nak el sokan? Roberts Liardon, szolgáló, írt egy könyvet, a címe az, hogy A hit tábornokai. Olyan

szolgálókról írt, mint Kathryn Kulmann és sok más hasonló szolgáló. Ezek az emberek mind jól indultak a szolgálásban. Világhírűek, bármelyiknek mondanám a nevét, talán mindegyikről hallottál. Smith Wigglesworthról hallottál, igaz? Ő volt az egyetlen, aki tisztességgel, becsülettel végigfutotta a pályáját. A többiek mind elbuktak a szolgálásban. Ne felejtsd el, hogy van egy ellenséged, aki el akar téged gáncsolni, akinek egyetlen célja van, hogy kiüresítsen a hitből. Ezért mondta Jézus a tanítványainak, hogy ha a magvető történetét nem értettük meg, akkor semmit sem értettünk meg. Ez a legalapvetőbb dolog. Ha az ellenség ellopja a magot, ha téged ki tud mozdítani a helyedről, ha téged ki tud lökni a versenypályáról, ahol futnod kell, akkor te egy legyőzött ember vagy. Előbb utóbb csapdába fog csalni, mert nem vagy a helyeden. Ez a legfontosabb dolog és ehhez önfegyelem szükséges!

Talán ezer oka lett volna itt mindenkinek, hogy itt hagyja ezt a gyülekezetet. Nekem is lett volna rá okom, de hálát adok Istennek, hogy nem aszerint tettem, amit éppen éreztem. A legtöbb embernek ez a problémája, hogy mit érez. Megsértettek, most aztán nagyon megsértettek, azonnal elhagyom a gyülekezetet! Nézd meg, hányan nincsenek itt. Soha nem felejttem el, ez még a szocializmusban volt, akkor még ipari iskolába jártam és azt mondta a tanár, hogy nézz jobbra, most nézz balra, most nézz hátra. Akiket most látsz, azok közül három év múlva sokan nem lesznek itt és igaza volt. A harmadik év végére sokan feladták, nem csinálták végig, amit elkezdtek. Ma ugyanezt el tudom mondani, hogy vannak, akik hazamentek a mennybe dicsőségesen, de nagyon sokan elakadtak egy gyufaszálon. Csalókat, hazug embereket követtek, hazugságot szóló embereket, akik manipulálták őket. Mi történt? Levette őket az ördög arról a helyről, ahol az ő futásukat meg kellett volna futni. Nem kárhozzatni, vagy nem bántani akarok ezzel senkit, hanem példaként hoztam fel, hogy mindegy, mi történik, kell hoznom egy döntést, hogy én a helyemen maradok! Én a helyemen maradok és kész! Ezt kell tenni! Isten meg fog jutalmazni. Isten elő fog léptetni.

Ha előléptet, akkor még rosszabb helyzetbe kerülsz. Több ellenséged lesz, mint volt! Csak a saját példánkat gondolom végig. Hosszú évek óta rengeteg szolgálótársunk munkáját segítettük, én nem változtam meg, csak a beosztásom változott meg és tudjátok, hányan megharagudtak rám? Van, aki nem beszél velem, írok e-mailt és nem válaszolnak. Testvéreim, akikkel együtt dolgoztunk és hogy becsapta őket az ördög, nem? Te is erre számíthatsz, ha előléptetést kapsz, akkor eddig jöttek a kis ördögök ellened, most már jönnek a nagyok. Minél magasabbra helyez Isten, annál nagyobb ördöggel kell szembesülnöd. Ez velejárója a szolgálatsnak. Ha nem vagy elég edzett, ha nem vagy elég bölcs, akkor az ördög kilök téged a versenypályáról. Nincs győztes koszorú. Az ördög is akar neked koszorút adni, csak hogy ő a sírodra akarja. Ez az ő terve. Isten terve pedig az, hogy a fejünkre adja. Egyébként, ha a sírodra kerül, az sem probléma, mert az is hervadó koszorú. A hervadhatatlant odaát adják, azt Jézus adja. Csak mondom, hogy tudd!

Ne elégedjünk meg a pusztá részvétellel, nem passzív részvételtől van szó. Nagyon sokszor hallom azt is és mindenki gondolja végig a saját helyzetét, hogy igen, én gyülekezetbe járok, igen, én mindent megteszek, én eljövök, én itt vagyok és mégsem jönnek az áldások. Nem elég a passzív részvétel! Önmagában az, hogy itt van valaki, az nagyon jó dolog és ez az alap, nagyon jó, mert ha hallja az igehirdetéseket, akkor biztos, hogy Isten Szelleme dolgozik rajta és nem tudja elkerülni a növekedést valamilyen szinten, de aktívan kell részt vennünk, mert Isten azt akarja, hogy a gyülekezetben minden tag szolgáljon. Ezért van a gyülekezet, mert ez egy kiképző központ is.

A gyülekezet küldi ki a szolgálókat. Ha valaki szolgálni akar és tényleg elhívása is van a szolgálatra és ezt felismerjük, akkor támogatni fogjuk abban, hogy a saját pályáját fussa be. Sokan megkérdezik, hogy mehetek-e evangelizálni? Hogyhogy mehetsz-e, még nem voltál? Persze, hogy mehetsz! Nem kell ehhez engedélyt kérni. A gyülekezet az, aki támogat téged, hogy végezd Isten munkáját. Végezzük Isten munkáját és a jutalmunkat Istentől fogjuk kapni, nem az emberektől. Az emberektől csak kritikát fogsz kapni, megkritizálnak ezért, meg amazért. Valaki írta, hogy vegyünk példát a szűnyogról, az mindenkit szeret, nem személyválogató. A viccet félretéve, menjünk tovább.

1Korinthus 9,25–27.

25. Mindaz pedig, aki pályafutásban tusakodik, mindenben önmegtartóztató; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.

Itt azt mondja, hogy minden versenyzőnek fegyelmezettnak kell lennie. Ha nincs megfelelő önfegyelmezőnk az megint óriási veszélyekkel járhat. Néha az embernek elfogy a cérnája, velem is előfordult. Nagyon szégyellem, de emberből vagyok, ahogy mondja a világ, hogy kiakadtam, vagy kiment a biztosíték és elfogyott az önfegyelem. Ebben kell gyakorolnunk magunkat. Hozzá kell szoknunk ahhoz – főleg, ha valaki nyilvánosan elől van –, hogy kritizálni fogják. Ezt is el kell tudni viselni, mert nem fogják mindig a válladat megveregetni. Erre is lehet számítani. Nagyon fontos az, hogy az ember fegyelmezett legyen és ne úgy reagáljon a dolgokra, ahogy a világ reagál. Valami oka van annak, hogy valaki valamit mondott rólad. Vagy azért, mert rossz információt kapott, vagy valaki hazudott rólad, vagy csak más tanításokat kapott és nem ért egyet azzal, amit mondasz. Nem kötelező egyetérteni, lehet kritizálni és ha nem úgy van, akkor meg lehet mutatni itt ebben a könyvben, hogy nem úgy van. Ha tévedtem, akkor azt mondom, hogy bocsánat, mindig az Igének van igaza.

Tehát Pál önként feladott bizonyos kívánságokat, vágyakat a nagyobb jóért. A fegyelem és az önkontroll azért kell, hogy elérjük az örökkévaló jutalmat, amit Krisztus ad. Az örökkévaló jutalmat Krisztustól fogjuk megkapni. Az összes többi mind romlandó dicsőség, romlandó koszorú. Nagyon sokan futnak ma ezért. Azért futnak, hogy elismerjék őket, hogy ismertek legyenek, vagy más helytelen motivációból. Azért tesznek a fiatalok valamit és viszik bele örültségekbe a fiataljainkat, mert az a menő most. Most ez a menő, most ez az új hullám. Vannak nagyon sokan, akik elhagyták a keresztény hitet és fegyelmezetlenül, rendetlenül élnek. Elhagyták a gyülekezetbe való járást, lógnak a haverokkal, járnak a diszkóba, nyomják magukba a különféle szereket, isznak. Pótcselekvés!

A kérdésem az, amit Bonnke is kérdezett, nagyon megmaradt bennem és magammal hoztam azt a kérdést. Ezek a fiatalok ott ezeken a helyeken tényleg megkapják azt, amire vágnak? A teljes lelki szükségük kielégítetik ezzel? Mert ha valaki benyomja magát droggal, akkor mi van? Az a baj, hogy másnapra kijózanodik, fejfájással ébred és utána kell a többi és ez pénzbe kerül. Így teszik tönkre magukat emberek.

Egy nagyon sikeres bokszolót néztem a napokban, a nevét nem írtam föl, pedig föl kellett volna. Nagyon sikeres volt, minden versenyt megnyert, és amikor már nagyon híres lett, akkor elkezdett dicsekedni azzal, hogy neki már tíz barátnője van, folyamatosan ivott, és mi történt vele? Teljesen lezüllött és negyven évesen eltemették. Talán nagyon csábító, de ez egy hervadó koszorú, amit megnyert. Ideig-óráig ünnepelték az emberek és negyvenévesen megölte őt a drog, megölte őt a siker, mert rosszul kezelte.

A Biblia figyelmeztet bennünket – én ma jó híreket akarok mondani, de ez is benne van a Bibliában és nagyon nehéz ezt úgy előadni, hogy ez milyen jó dolog, de a Biblia ír erről –, hogy bizony szükségünk van az önkontrollra, az önfegyelemre. Ha az ideiglenes koszorúért, ezekért a mulandó dicsőségekért ezek a versenyzők ilyen erőfeszítést hoznak, akkor nekünk, hívőknek az örökkévaló jutalomért nem éri meg meghozni ugyanazt az erőfeszítést, vagy még többet? Ezen kell elgondolkodni, hogy kötelezzük el magunkat, hogy kit képviselünk, mit képviselünk. Elindultunk ezen az úton és eldöntöttük, hogy ezen az úton fogunk menni. Mindegy, hogy mi történik körülöttünk, ezen az úton fogunk menni. Pál apostol nagyon jó példa, az ő futása kiváló példa lehet mindannyiunk számára. Nem kell megelégedni a pusztá részvétellel, nem passzív részvételtől van szó. Igen, legyél aktív tagja és támogasd a szolgálat munkáját. Menjél ki evangelizálni, ha nem tudsz kimenni, akkor támogasd őket, amennyivel tudod. Lehet, hogy csak egy kenyeret tudsz nekik adni, amit osztanak kinn az utcán, vagy bármilyen módon találj meg, hogy hogyan tudnál te ebben részt venni, hogyan tudnál te jutalmat gyűjteni az örökkévalóságba.

Pál esetében nem volt értékes az a romlandó koszorú, pedig nagy tisztelet és hírnév övezte. Ez a kontraszt Pál üzenetének a központi eleme, ha megnézzük ezt a négy verset. Ez a fegyelem, az erkölcsi helytállás alapvető feltétele volt annak, hogy valaki versenyt tudjon nyerni. Nem tehetett meg olyan dolgokat verseny előtt, amit mások megtehettek. Nem csak a bűnös örömeiktől, hanem a jogos élvezetektől is tartózkodniuk kellett a siker érdekében. Sok minden lemondása van egy sportolónak.

Egy úszónőt hallgattam, világbajnok volt, nem tudom, mennyi érmet nyert, megszámlálhatatlan és azt mondta, hogy reggel ötkor az uszodában úsztam, a barátaim épp akkor kóvályogtak haza valamelyik klubból, vagy valamelyik szórakozóhelyről, nem lett egyik sem világbajnok.

Ha eredményeket akarunk elérni, a természetes világban is erőfeszítéseket kell hozni. Jézus azt mondta, hogy ezen a világon nyomorúságok leszen, de bízzatok, mert én legyőztem a világot. Tehát az ördög nem fog piros szőnyeget kiteríteni eléd csak azért, mert te keresztény vagy. Minden úton megpróbál elgáncsolni minket és ezért nagyon fontos az, hogy edzettek legyünk, fegyelmezettek legyünk és erkölcsileg helytálljunk.

Ez a másik, ami nagyon kínos téma, az etika és az erkölcs. Sajnos itt a világ fölfalta a keresztényeket is, mivel ebben a világban élünk, de sajnos a hívők is fölveték ennek a világnak a hőmérsékletét. Igenis van a Bibliában sok olyan etikai előírás, tele van vele és ez az a rész, ami nekem sincs nagyon kijelölve, amit jobban ki kellene jelölni, hogy vannak bizonyos dolgok, amiket nem jó nekünk, ha megteszünk. Rövid távon lehet, hogy apró örömeket okoz, de hosszú távon biztos, hogy nem a javunkat szolgálja. A 26. versben Pál a céltudatosságról beszél. Azt mondja, hogy úgy fut, mint aki előtt nem bizonytalan a cél.

26. Én azért úgy futok, mint aki nem bizonytalanra fut; úgy öklözök, mint aki nem levegőt csapdos;

Nem bizonytalan, tudja, hogy miért csinálja, tudja, hova megy. Azt mondja Pál, hogy tudom, hogy kinek hittem, tehát alá kell rendelni magunkat. Minden tettünket ennek alá kell rendelnünk. A hatékony küzdelem. Beszél az ökölvívásról, hogy ő úgy vív, mint aki nem a levegőt üti. Minden ütést pontosan irányít, hogy kiüsse a versenyből az ellenfelét. Nem pazarolva az energiát céltalan, haszontalan cselekedetekre. Fontos, hogy ne csak elkezdje a versenyt, hanem be is fejezze azt győztesként. Minden mozdulatnak, minden cselekedetnek megvan a maga célja és megvan a maga értelme.

27. Hanem alávetem a testemet és szolgálóvá teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

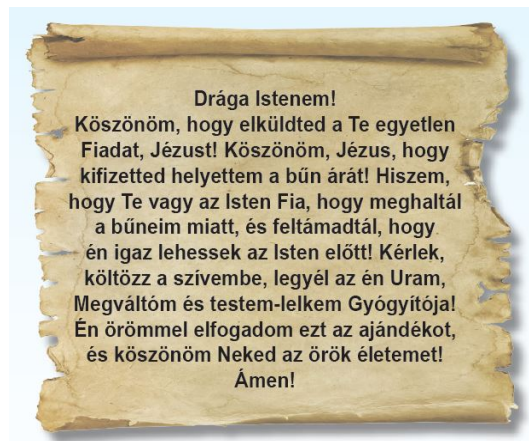
Lesznek nehézségek és két dolog történhet: vagy legyőz téged ez a nehézség, vagy megerősít. Tehát vagy legyőz, vagy pedig túllépsz rajta és erősebb leszel, mint valaha. Azt mondja, hogy megsanyargatom a testemet. A testi vágyak, a szükségletek nagy úr tud lenni és az efölötti uralom gyakorlásáról beszél Pál apostol. Önfegyelem, testkontroll. Minden mozdulatát a cél elérése érdekében irányítja. Uralkodni kell a testünk felett, hogy ne váljunk alkalmatlanná. Nagyon sok ember kiütötte magát a versenyből, nagyon sokan elbuktak és nem tudták végigfutni a futásukat, annak ellenére, hogy jól indultak. Miért? Mert hiányzott az önfegyelem, hiányzott az önkontroll, és hiányzott mindaz, hogy teljesen alávesse magát valaki Isten Igéjének. Azt mondja, nem levegőt csapdos, tehát Pál igazából nem a fizikai ellenféllel küzd. A mi küzdelmünk tárgya, ahogy mondja az Efézus 6-ban, hogy nem test és vér ellen van a tusakodásunk, hanem a saját testünkkel, a saját kívánságainkkal, vágyainkkal, vagy azokkal a hazugságokkal állunk szemben, amiknek ellene kell mennünk, amik nagyon vonzónak tűnnek, aztán a végén kiderül, hogy csapdába csaltak bennünket. Ez nem egy öncélú szenvedés, nem aszkézis, félre ne értsd. Az aszkézis nem egy krisztusi dolog. Az más, azt az agnosztikusok, a sztoikusok, meg különféle filozófiák, amik akkor voltak, Pál idejében, az önsanyargatás. Nem erről van szó, hanem arról a fegyelemről, ami a szolgálat érdekében történik. Tehát nem a testünk megbüntetéséről szól a dolog. Az nem egy keresztény tanítás!

Fontos, hogy a saját életvitele összhangban legyen az általa hirdetett Evangéliummal. Ez vonatkozik mindannyiunkra, mert mindannyian hirdetjük az Evangéliumot. Ha tudják rólad, hogy hívő vagy, akkor te Evangéliumot hirdetsz, ha tudsz róla, ha nem. Mert fogják nézni az életedet, fogják nézni a változásokat és el kell kerülnünk az alkalmatlanságot. Fontos, hogy a saját életvitel összhangban legyen azzal, amit hirdetünk. Pál nem csak prédikál az önfegyelemről, hanem saját életében is gyakorolja azt, hogy ne kerüljön az út szélére és ne váljon alkalmatlanná a szolgálatra. Ki lehet írni ezeket a csodálatos igeverseket a Facebookra, vagy bárhova, de ezt a célt el is kell érni. A Szent Szellem ebben segítségünkre lesz, de nélkülünk nem tudja megtenni. Fontos a keresztény életben a céltudatosság, az önfegyelem, alázat és erről nagyon sokat ír a Biblia. Nem tehetünk meg

olyan dolgokat, amit sokan megtesznek, ha alávetjük magunkat a Krisztusnak. Egy megfelelő életvezetésre van szükségünk. Igenis létezik olyan, hogy keresztény etika és ezzel tele van a Biblia. Nem törvényekről beszélek. Az Írások nagyon sok helyen mondják azt, hogy mi az, amit tegyél, és mi az, amit ne tegyél, mert az nincs a javadra, nincs a hasznodra, nincs az épülésedre, nincs a növekedésedre.

Lehet, hogy ma nem ezt akartad hallani, de én azt hiszem, hogy erről is beszélni kell, mert ez is benne van a Bibliában. Lehet kimazsolázni a kedvenc bibliai Igénket, de ez nem visz bennünket előrébb. Lehet, hogy ha erről többet tanítottak volna, akkor ez a terem ma tele lenne. Sokan nem csúsztak volna félre, sokan nem kerültek volna az út szélére. A kegyelem nem azt jelenti, hogy valaki szabados. A Titusz levélből már nem olvastam fel, mert elment az időm, de a kegyelem pontosan arra tanít, hogy megfelelő módon éljünk a jelenvaló világban és hitelesen képviseljük a Krisztust. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com